

Vervolg pagina 2.... scroll verder naar beneden

Uit de school geklapt....

Lieve vrienden. Tijdens de laatste kerkerads-
vergadering is er een "besluit gevallen".
Misschien zegt u: "Daar kan ik inkomen.. Ter-
slotte zitten jullie daar niet om vliegen te
vangen". Nu moeten jullie toch niet al te groot
van de "stutter van de kerke" denken. Als voor-

zitter van de raad durf ik niet te ontkennen, dat wij, ik voerop, veel over bijzaken, soms over zaken, en ook wel eens over hoofdzaken praten. Ruzie maken we niet. Maar terzake.. Van enkele leden der gemeente kregen enkele ambtsbroeders een gegronde klacht te horen.

Wat was het geval? Jullie weten dat het onder ons een gebruik is, om op nieuwjaarsdag de dominee en z'n gezin een versje toe te zingen.. staande.. Voor de kerkeraad is het natuurlijk moeilijk om te weten hoe zoiets in de gemeente wordt doorleefd. Door zijn we inmiddels achter gekomen. Na de dienst van nieuwjaarsdag was het een enkel ogenblik stil. De dominee wierp een schichtige blik op de broeders kerkeraad. Maar die broeders vertrokken geen spier van hun gezicht. Sommige neelevende leden kregen het gevoel dat er iets ontbrak. Zoals: Een prak zonder pap.

Om kort te zijn.. Er kwamen enkele opmerkingen ter ore van de kerkeraad in de geest van: Kan d'r soms geen versie meer af? en: Zijn jullie het met de preek niet eens?

Maar beste vrienden.. laat mij ter verontschuldiging mijner broeders het volgende opmerken.. Jullie weten dat br. Kroon in deze zaak altijd de spreekbuis der gemeente is. Maar.. onze broeder was ziek op nieuwjaarsdag. Dachten jullie nu dat er zomaar een ander klaar stond om dit werk over te nemen?

Er was nog iets. Sommige broeders leefden in de veronderstelling dat ik van zulk gebruik niet hield. Dat was wel te begrijpen. In 't verleden keek ik misschien een beetje stroef tijdens deze korte plechtigheid. Ik ben inmiddels her-vormd. Wie ben ik, dat ik een oprecht gemeente zeggens zou willen missen? Is het niet hartverwarmend om op zulk een wijze het koude nieuwjaar te mogen aanvangen?

Tijdens de vergadering merkte een oude ambtsbroeder terecht op: 't Hoeft toch niet in de mens te eindigen? Zo heb ik mij dan geschaard onder de voorstanders, tot instandhouding van dit onder ons gegroeide gebruik. In 't vervolg, beste vrienden, zal op nieuwjaarsdag, aldus het besluit

van uw kerkeraad, een enkel woord tot voorganger en gemeente gesproken worden. Waarvan acte.